نسیم جنوب
سال بیست و هشتم - شماره ۱۱۲۶
دوشنبه ۸ اردیبهشت ۱۴۰۴ ۸ صفحه
۲۰۰۰ تومان (مبلغ فروش به کیوسک مطبوعاتی تعلق می‌گیرد)
www nasimjonoub COM

پایان زودهنگام فستیوال کوچه به احترام همدردی با مردم داغدار هرمزگان

کوچه‌های بوشهر؛ از طنین شادی تا تپش سنج و دمام

کوچه‌های بوشهر؛ از طنین شادی تا تپش سنج و دمام

غلامعلی بدخشان

در روزی که انفجار اسکله‌ی شهید رجایی، بندرعباس را در اندوهی سترگ فرو برد، و باد جنوب، با بوی داغ و اشک در کوچه‌ها گذر کرد، بار دیگر روشن شد که هنر این دیار، تنها آواز شادمانی نیست؛ که ترجمان جان‌هایی است صبور و نجیب، که هم سرود شادی را خوب می‌دانند، هم مرثیه‌ی رنج را به نیکویی می‌نوازند.

در دل این سوگ، فستیوال کوچه‌های بوشهر، با ضرباهنگ نی و نی‌امبانه، که تا دیروز سرود کودکی‌های آفتابی بود، امروز بی‌درنگ، به تپش دمام و سنج بدل شد؛ چونان که کوچه‌ها، لباس همدلی پوشیدند و صداها، طعم اندوه و مردانگی گرفتند.

ای آنان که بی‌آن‌که گوش جان بسپارید، و بی‌آن‌که عمق این فرهنگ را دریابید، بر فستیوال و مردمان آن، تازیانه‌ی قضاوت ناحق زدید؛ امروز بیایید، بیایید و ببینید که این سازها، چگونه در مصیبت بندرعباس، سطر به سطر، نوحه‌ی حماسه و عزت را می‌سرایند.

بیایید و باور کنید که این صداها، نه بیهودگی بود و نه بی‌ریشگی، بلکه نبض تپنده فرهنگی است که در شادی می‌خندد و در سوگ، سربلند می‌ایستد.

فستیوال کوچه، روایتگر تبار ماست؛ حکایت نجابت، غرور و همدلی، که در شادی طنین عشق می‌شود و در اندوه، فریاد ایستادگی.

ما فرزندان نی‌ایم، وارثان سنجیم، برآمدگان از طوفانیم؛ و در برابر هر قضاوت نادانسته‌ای، تنها با صدای سازهای‌مان، با دل‌های بزرگ و دست‌های گشاده، پاسخ خواهیم داد.

بگذارید کوچه‌های بوشهر همچنان بجوشند، با نی و نی‌امبانه و دمام، با خاطره و حماسه، تا تاریخ بداند که این دیار، هرگز بی‌صدا نخواهد ماند.

پایان زودهنگام فستیوال کوچه به احترام همدردی با مردم داغدار هرمزگان

به گزارش نسیم جنوب، فستیوال کوچه به احترام همدردی با مردم داغدار هرمزگان، تصمیم به پایان زودهنگام این فستیوال گرفت. در متن خداحافظی آمده است:

جنوب خونه‌ایه با یه نخلی وسطش، یه کُناری گوشه‌ش، یه قایق کهنه‌ای کُنجش.

یه اتاقش اهوازه، یکیش بوشهره، یه بزرگ و پهن و قشنگیش بَندرعباسه.

خونه‌ای که یه چیشش گریه‌س، دیگه دست و نی و نای نداره.

کوچه رو به شرق، رو به بندر، زانو بغل می‌گیره و از منتهی‌الیه شادی رو به نهایت غم سکوت می‌کنه.

روزهای دلخوشی ایران رو چشم به راهیم.

از بوشهریا می‌خوایم سنگ تموم بذارن برای چند روز پیش‌رو. برای مهمونایی که تو شهر داریمشون و روی بوشهر موندن حساب کردن. بوشهریا! بی‌ساز و شَپ و کِل، دل مهمونا خوش کنین.

پلیس دمت‌گرم. آبروداری کردی سی ما. با دل خوش مردم کنار اومدی.

دم مخالفا گرم.خیلی گرم. دعوای داخل خونهَ رو بهَ کوچه نکشیدین. شما هم قشنگیِ شهر مدارا هستین. قشنگیِ بوشهر قشنگ.

امشو تو حیاط مدرسه سعادت دور هم جمع می‌شیم و داستان آخر رو می‌خونیم و دست خدا می‌سپاریمتون و رو به روزهایی که خالقش الرحمن‌الراحمین است دلخوش به قشنگی ایران، می‌ریم سمت زندگی‌هامون.

با دلتنگی خداحافظی می‌کنیم.

درس بزرگ فستیوال کوچه به متولیان اقتصادی و فرهنگی کشور

یونس خسروانی

کشور امارات متحده عربی و به‌طور خاص شهر بندری دبی (امارت دبی) با ایجاد زیرساخت گردشگری سالانه میلیون‌ها گردشگر را از سراسر دنیا جذب می‌کند.

یکی از شگردهای متولیان و سیاست‌گذاران برای جذب گردشگر ایجاد کنسرت‌ها و فستیوال‌های در حوزه موسیقی است.

چند مکان و سالن مجهز برای این فستیوال‌ها مهیا کرده است که یکی از آن‌ها سالن ۱۷ هزار نفری بنام کوکاکولا ارنا در منطقه سی تی واک هست.

امسال کنسرت معین باعث شد ظرفیت این سالن ۱۷ هزار نفری پر شود و بلیت‌های آن از ۲۵ میلیون تا ۱۸۰ میلیون فروخته شد و دولت امارات به معین بابت تکمیل این سالن با جمعیت، لوح تقدیر و جایزه نقدی بدهد.

ما در بوشهر یک فستیوال موسیقی، داستانی، رویدادی به‌نام کوچه داریم که در روز اول برای یک اجرا به ظرفیت ۶۰۰ نفر در دو سانس، ۵۶ هزار نفر تقاضا وجود داشته است و حتی بلیت بازار غیررسمی آن تا ۱۰ میلیون هم اعلام شده است (البته گفته شده بلیت‌های غیرمتعارف لغو می‌شوند).

نتیجه این که: می‌شود بوشهر را همانند دبی، مقصد گردشگری کرد اگر همه با هم تفاهم کنیم.

یک برنامه فرهنگی به یادماندنی در مدرسه سعادت

جمال عارف زاده – مدیر مجموعه فرهنگی تاریخی مدرسه سعادت

جای خوشحالی است که برای دیدن مراسم فرهنگی شروه خوانی در فستیوال کوچه، حدود ۲ هزار نفر، حیاط مدرسه تاریخی سعادت را یکدست کنند.

ابتدا تعجب کردم و فکر کردم که این جوان‌ها حوصله ماندن تا آخر این برنامه را ندارند، ولی جمعیت بیشتر و فشرده‌تر شد. در حین اجرا برق مشکل پیدا کرد و قطع شد، به خودم گفتم حالا همه می‌روند ولی چنین نشد.

ده دقیقه در سکوت و بی برقی گذشت ولی نه تنها کسی تکان نخورد بلکه هم‌چنان بر جمعیت افزوده شد.

دیگه باورم شد که این جمعیت مصمم است برنامه را تا لحظه پایان همراهی کنند بی‌آن‌که رقص و آوازی باشد. چه کسی باور می‌کرد که انبوه جمعیت جوان، این‌گونه از مراسم شروه خوانی استقبال کنند و چنین هم شد. تا شاهین بهرام نژاد؛ مجری توانمند بوشهری، نگفت برنامه تمام شده، کسی از جایش جنب نخورد.

بالاخره برنامه شروه خوانی بعد از دو ساعت و نیم، با حضور پرشور مردم به پایان رسید و سعادت این مدرسه کهن عهد قاجار، یک شب خاطره انگیز را همراه با مردم مشتاق و هنر دوست بوشهر و هنرمندان و شروه خوانان بوشهری پشت سر گذاشت. یادمان باشد که برای مردم مهم است که چه کسی مدیریت چه کاری را انجام می‌دهد، اگر از جنس خودشان باشد به هر شکلی که باشد از آن استقبال و حتی کمبودها را تحمل می‌کنند.

فستیوال کوچه؛ برداشتن مرز تماشاگر و اجراگر در فضای فرهنگی

جواد متین

جنبش‌های «آف» و «آف‌آف برادوی» در دهه ۱۹۵۰ پاسخی بودند به ساختار تجاری‌شده تئاتر نیویورک؛ تجربه‌هایی خلاقانه، با تعداد مخاطب کمتر، دستمزد پایین‌تر، اما با آزادی بیشتر در بیان و فرم. این اجراها هندسه صحنه و تماشاگر را دگرگون کردند و در تعامل بی‌واسطه با مخاطب، نوعی از هنر زنده و رادیکال را شکل دادند.

آن‌چه امروز در بوشهر با عنوان «کوچه فستیوال» برگزار می‌شود، واجد بسیاری از همین ویژگی‌هاست. رویدادی که اگرچه در ظاهر حول موسیقی شکل گرفته، اما عملاً بستری برای تجربه زیست‌فرهنگی است. موسیقی اقوام، گویش‌های محلی، غذا، لباس، معماری و آداب سنتی در کنار یکدیگر، مجموعه‌ای را می‌سازند که بیش از آن‌که یک کنسرت باشد، یک نمایش زنده از تنوع فرهنگی است.

معماری بومی فضاهای اجرا، نزدیکی فیزیکی و حسی با مخاطب، و استفاده از زبان غیررسمی در اجراها، به این فستیوال کیفیتی متفاوت داده است. مخاطب نه صرفاً شنونده یا بیننده، بلکه بخشی از اجراست. این ویژگی را می‌توان شبیه همان اتفاقی دانست که در آف‌آف‌استیج‌ها رخ می‌دهد: آمیختگی اجراگر و تماشاگر در فضایی یک‌دست و صمیمی.

بخشی از فستیوال که در کوچه‌ها و خارج از محل رسمی اجرا شکل می‌گیرد، شاید از خودِ اجراها اثرگذارتر باشد. جایی که مردم، به جای آن‌که تماشاچی صرف باشند، خود به بازیگر صحنه تبدیل می‌شوند. این‌جا کوچه نقش صحنه را بازی می‌کند، و زمان و مکان، بخشی از اجرا می‌شود.

نگرانی‌هایی که در برابر این فستیوال ابراز می‌شود، بیش از آن‌که ناشی از تهدیدی واقعی باشد، حاصل مقاومت در برابر تغییر است. دنیای هنر و فرهنگ همواره در حال دگرگونی است، و انسداد فرهنگی، نه تنها مانعی برای رشد هنری بلکه عاملی برای کاهش مشارکت اجتماعی است.

درواقع، فستیوال‌هایی از این دست، ظرفیت‌هایی ارزشمند برای افزایش امید، نشاط و تعلق شهروندی دارند. تجربه‌های موفق جهانی نیز نشان داده‌اند که باز کردن فضا برای هنرهای بدیل و مردمی، نه تنها به توسعه فرهنگی کمک می‌کند، بلکه زمینه‌ساز شکل‌گیری اقتصادهای خلاق محلی نیز هست.

با این همه، توجه به زیرساخت‌های گردشگری، آموزش مخاطب و هدایت فرهنگی نیز ضروری است. نمی‌توان از فستیوالی مردمی انتظار بالندگی داشت، بی‌آن‌که به الزامات اجرایی آن اندیشیده باشیم.

در نهایت، «کوچه فستیوال» بیش از هر چیز نمادی از مشارکت مردمی و تنوع فرهنگی بوشهر است. اگر به‌درستی حمایت و هدایت شود، می‌تواند به یکی از الگوهای موفق توسعه فرهنگی در ایران تبدیل شود.

کوچه؛ تاریخی بر جغرافیای ایران

نبی دهقانی

کوچه تاریخی است بر هویت جغرافیای تمدن ایرانی، رمز تاب‌آوری فرهنگ ایرانی در درازنای تاریخ هزارتوی افسانه‌ایش چهارگانه خرد، داد، نام و شادی است. گلگشت انسان برآمده در جغرافیای حوزه تمدنی ایران‌زمین، در جدال دوگانه میرایی و نامیرایی، همین چهارگانه بر زبان نشسته است. زیست خردمندانه در پرتو داد و دهش برای نیل به نام و ناموری در زندگی شادمانه نه فقط بر خرد مقیم، بل معترف که «خرد بهتر از هرچه ایزد بداد» لاجرم انسان ایرانی، در لاینتاهی هستی، برای درک سه گانه «خود،خدا، هستی» بر پی نور خرد روان شد «خرد راهنمای و خرد دلگشای»، بدیگر سخن وارونه این رای آنست که، آن‌چه از رای خرد بیرون است از داد بیرون است، آن‌جا که داد و دهش نباشد نام و ناموری «ماموریت انسان خردمند» به سرحدات آزادگی راهی ندارد، انسانی که آزاده نیست بر تاریکی و بیداد کوشنده است، کوشندگان بر بیداد، روشن روان نیستند، هستی خویش را در گرو تاریکی نشانده‌اند، تاریکی آغاز ابتذال بیداد و سوزنده عمر آدمی است، انسان بیدادجو لاجرم با شادی میانه‌ای ندارد و جوینده «آز» است، « آز» سر آغاز همان حرص،طمع، و فزون خواهی و نقطه مقابل دهش است، و نهایتا انسان فزون‌خواه به سمت بیداد است.

« همه تا در آز رفته فراز / به کس بر نشد این در راز باز »

دیر زمانی است فضیلت در این خاک زمین‌گیر است یعنی زندگی بر مدار خرد نیست، اهل فضل و دانش روی بر هرجایی به‌غیر از این‌جا دارند، ناموران در اندیشه جلای وطن‌اند و شایستگان مسند نمی‌نشینند، آز و حرص و طمع جویی روان ها را تیره کرده و طفلی به‌نام شادی دیر زمانی است گم شده است.

این قصه تلخ همه کوچه‌های برآمده بر پشت خاک ایران است. همه گرفتار ناترازی عقل و خرد، خالی از نام و ناموری، و ناشاد و در چنگال اندوه گرفتار.

اکنون چند کوچه از صدها هزاران کوچه ایران در بوشهر زیبا رو به‌سوی شادی دارند. نام‌آوران از چهارگوشه این خاک زبان تحسین گشوده اند بدان امید که انرژی شادی متکثر شود و خردمندان و شایستگان بر مسند بنشینند و زندگی بر تراز عقل قوام یابد. پندی است که هر که آینه‌دار داد و دهش گردد به مقام نیکویی نائل آید «فریدون فرخ فرشته نبود / به مشک و به عنبر سرشته نبود / به داد و دهش یافت آن نیکویی / تو داد و دهش کن فریدون تویی».

به امید روزی که پژواک صدای «هلل یوس هل یوسای» چند کوچه بوشهر بر فراز هر کوی برزنی و در هر کوچه ایران عزیز طنین انداز گردد.

این کوچه مبدا تاریخی است بر فراز جغرافیایی تمدن ایران، خجسته باد.

روان درمانی فستیوال کوچه در بوشهر

محمود دهقانی

برای ورود به پرونده هفته نامه وزین نسیم جنوب درباره فستیوال کوچه، از میان آن‌چه به اندیشه‌ام راه یافت نخست صنعت گردشگری و دوم پذیرایی شهروندان تبارمند بندر پیر و خوش نام بوشهر از میهمانان است. این نکته را یادآور شوم که چون در سفر هستم و از شهرهای گوناگونی در جهان و به ویژه در استرالیا دیدن می‌کنم، همسنگ با دیدنی‌های سفر، گشاده رویی شهروند چه در بوشهر و چه شهرهای کشورهای سراسر جهان نیاز نخستینِ صنعت گردشگری است. رسانه‌ها باید آن را بَه شهروندان بیاموزند. کاری که همه کشورهای جهان انجام می دهند.

همه می دانیم که پیش از انقلاب با ورود کشتی رافائل به بوشهر این بندر را برای ورود گردشگران سرحدی و سراسر شهرهای ایران آماده کردند. در برنامه بود که جاها و راه های گردشگرپذیری بوشهر را بیش از پیش برجسته کنند. اندیشه پیشینیان آن بود تا از آن راه به این بندر کهنسال سرو سامان بدهند.

بوشهر با ساختمان‌سازی و پیشرفت پایگاه‌های هوایی و دریایی پذیرای شمار بالای شهروندان سراسر کشور شد. زن و مرد پیر و جوان خانواده‌های ارتش از سراسر استان‌ها، فرهنگ بوشهر را دگرگون و شهروندان بوشهری نیز با فرهنگ شادی افزای خود از جمله رقص، موسیقی و خیام‌خوانی و حتا فرهنگ زار مورد توجه شهروندان سراسر کشور قرار گرفت. پیشرفت ساختمان‌سازی برای خانواده‌های پرسنل در پایگاه‌ها شمار بالایی کارگر و کارمند را نیز به بندر بوشهر سرازیر کرد.

با آغاز سر برون آوردن تلاش برای صنعت گردشگری همراه کارهای رسانه ای، گردشگران بسیاری برای دیدار از کشتی رافائل به بوشهر می‌آمدند. کلاس دهم دبیرستان از دوبی برای دیدار با فامیل به دشت خشت کازرون آمدم. با یک برنامه فرهنگی بود که پایم به مدرسه شاپور کازرون روزگار پیش از انقلاب رسید. با چند تن از هم سن و سال‌های خود وارد گفتگو در باره فیلم «یکه بزن» رضا بیک ایمانوردی و خانم فروزان بودم که دانش‌آموزی گفت به همراه خانواده برای نوروز و موسم دل انگیز بهار راهی بوشهر و دیدن کشتی رافائل هستند. سرها و گوش‌های همه هم سن و سالان سیخ شده و به حرف او گوش می دادند.

با این پیش درآمد بسیار کوتاه جا دارد تلاش ارزشمند دست اندرکاران هفته نامه نسیم جنوب را ارج و ارزش گذاشته و گفتگو درباره برگزاری فستیوال کوچه را به نسیم و همه قلم به دستان این رسانه خوش نام همایون باد بگوییم. راه و تلاش فرهنگی و شادی آفرینی که این فرهیختگان برگزیدند دق البابی ارزشمند برای بالا بردن صنعت گردشگری، افشاندن بوی زندگی در روان پیر و جوان بوده و ادامه آن بیشتر از پیش خواهد بود.

ازاین نکته که نیاکامان می‌گفتند نباید چشم پوشید که گفته اند: «خودت برخیز و بر خود ماتمی گیر، که هیچ‌کس بهر کس ماتم نگیرد». شهروند بوشهری خودش باید دست به کار شود و منتظر نباشد. نمی‌خواهم در این‌جا به برخی از دلسوزان بوشهری صنعت گردشگری توهین کنم اما کار صنعت گردشگری بوشهر با دستان فرهیختگان این صنعت چه بومی باشد و چه غیربومی می تواند پیشرفت داشته باشد. در کار این صنعت باید مراقب اختلاس گران بود

راه و تلاش فرهنگی و شادی آفرینی که این فرهیختگان برگزیدند دق البابی ارزشمند برای بالا بردن صنعت گردشگری، افشاندن بوی زندگی در روان پیر و جوان بوده و ادامه آن بیشتر از پیش خواهد بود

که دلسوز شهروندان بوشهر نیستند.

فرهنگ و نام نیک مردم بوشهر از دیرباز زبانزد مردم سراسر کشور بوده است. باید دوباره با گشاده رویی با گردشگران غیربومی آن زیبایی فرهنگی را زنده نگه‌داشت. چرا که به قول سعدی: «غریب آشنا باش و سیاح دوست / که سیاح جلاب نام نکوست. نکودار ضیف و مسافر عزیز/ وز آسیبشان برحذر باش نیز».

برگزاری فستیوال کوچه در معرفی بوشهر یک کار ساده نبود، فستیوال کوچه برای صنعت گردشگری بوشهر کارستان بود. اما در گستره آگاهی‌رسانی خوب کار نشد. چرا که می‌بایست خیلی کوتاه، حتا با پرداخت هزینه در همه رسانه‌های شهرهای نزدیک به بوشهر به گردشگران آگاهی داد. امروز کم و بیش برخی از مردم دست‌کم ماشین پراید دارند و برای نمونه می‌توانند با دو سه ساعت رانندگی از نورآباد ممسنی، دشت خشت و شهرستان کازرون به فستیوال کوچه بوشهر بیایند.

براین باورم اگر سرپرستان اداره های فرهنگی بوشهر همیاری کنند این فستیوال در چند سال آینده شهروندان بیشتری را از استان های شمالی کشور به بوشهر خواهد آورد.

برای از میان بردن کمبودها در این فستیوال باید هماهنگی همه جانبه داشت. می بایست نوک قلم را به سوی سرپرستان خشک اندیش و کسانی که برای زدودن شادی و گسترش گردشگری سنگ اندازی می‌کنند و هم راستا نیستند نشانه گرفت. صنعت گردشگری به انتقاد سازنده نیاز دارد.

همچنین از همه گنجایش علمی دانشکده‌های هنر دانشگاه‌ها و دبیرستان‌ها و حتا دبستان‌ها می‌بایست سود جست و جوانان را شرکت داد و در این همایش فرهنگی به میدان آورد.

هنرمندان بومی بوشهر که توان دسترسی به هنرمندان استان‌های دیگر دارند می‌بایست با کمک سرپرستان میراث و گردشگری بوشهر برای این فستیوال از هنرمندان غیر بومی نیز دعوت کنند. رسانه‌های نوشتاری، گفتاری و سیمایی بوشهر باید از برنامه‌های بی‌بو و خاصیت کم کرده به تبلیغ این فستیوال زیبا که نه تنها مناره گردشگری بلکه درمان‌گر است، نیز بپردازند تا از روان‌پریشی جوانان بوشهری کاسته و به اقتصاد استان کمک کنند. فستیوال کوچه می‌تواند با برنامه‌ریزی درست نام بوشهر را در شبستان معماری صنعت گردشگری سراسر کشور پژواک دهد و نمونه‌ای پیروز برای روان‌درمانی جوانان مرکز استان‌های سراسر کشور باشد. همان‌گونه که خیام‌خوانی بوشهری در عصر الکترونیک نام خود را به ثبت رسانده است.

در کنار فستیوال نه تنها موسیقی بلکه همه داشته‌های فرهنگی بوشهر که کم هم نیستند از جمله خوراک‌های رنگارنگ و لباس‌های محلی و سنت‌ها را با کمک بازار می‌توان به میدان آورد. در فستیوال گذشته امنیت، کافی به نظر نمی‌رسید. در این‌باره گروه‌های جوان بوشهری با هوش و گوش ملی می بایست یاری‌رسان دست‌اندرکاران فستیوال کوچه باشند.

در دو سوی دریا چه می‌گذرد؟

حسین ایزدپناه – فعال هنری و مدیر موسسه راه آبی ابریشم

این روزها در بسیاری از رسانه‌های ایران صحبت از رویدادی با سابقه اجرای چند ساله از جنس موسیقی در«کوچه»های جغرافیای دریانشین ایران یعنی بوشهر است. شهری با قدمت چند هزار سال تنوع فرهنگی و تعاملات تجاری و دریانوردی. رویدادی که شاید در فرم و اجرا از جنس سادگی و خونگرمی مردمان همین دیار می باشد و روایت‌گر همان تعریف معروف قصه‌گوی خوش‌ذوق بوشهری احسان عبدی‌پور که گفت: «جنوب مگر چه دارد جز غم و رقص و از غم زیاد است که می رقصیم.»اما ظاهراً آن‌طور که پیدا است بخش دوم تعریف یعنی رقص چندان به مذاق عده‌ای خوش نیامده است! و برای جلوگیری از تکرار این رویداد در اردیبهشت ماه قصد دارند مسیر کوچه را مسدود کنند اما مگر می‌شود کوچه سمت دریا که رو به جهان باز است را مسدود کرد؟!

و اما در آن سوی دریا و تقریباً همزمان با رویداد کوچه بوشهر، نمایشگاه «سفیر دو دیدگاه» با حضور هنرمندان هنرهای تجسمی سراسر جهان در امارات متحده عربی برگزار می گردد. این نمایشگاه که با شعار «وطن من، از امارات» و با هدف همبستگی ملت‌ها و ترویج صلح و دوستی اجرا می‌شود، این فرصت را به هنرمندان اماراتی و جهان می‌دهد تا ضمن ارائه بهترین روایت بصری از معرفی کشور خود در همگرایی با دیگر هنرمندان جهان، ایده همزیستی مسالمت‌آمیز و زندگی با مدارا را به اشتراک بگذارند.

این رویداد هنری که زیر نظر دکتر عادل‌المرزوقی مدیر مرکز آمال و نخبه‌های اجتماعی امارات متحده عربی هم‌چنین مشاور فرهنگ دیپلماسی این مرکز و هنرمند بین‌المللی خانم ندی البرازی که مدیر نمایشگاه‌های هنری و تجسمی را عهده‌دار است و با رویکرد خلاقیت و ابتکار طراحی و اجرا می‌شود، ادای احترامی است به اندیشه‌های مبتنی بر تسامح و دوستی بنیانگذار فقید امارات شیخ زاید بن سلطان آل نهیان که در تاریخ ۳ می ۲۰۲۵ میلادی (۱۳ اردیبهشت سال جاری) به مدت یک هفته برگزار می گردد.

ضمن گفتگویی که با خانم زینه حمدان مدیر افتخاری پروتکل‌های نمایشگاه داشتم دریافتم که افتتاح این رویداد فرهنگی – هنری، با حضور افتخاری شیخه عائشه حمیدالمعلا نیز همراه خواهد بود هم‌چنین شرکت‌کنندگان به صورت حضوری یا آنلاین از مزایای کارت هویتی «ملیت من انسان است» که در دریافت نهایی ویزای طلایی امارات تاثیر دارد، برخوردار خواهند شد و هم‌زمان در روز جهانی فعالیت‌های داوطلبانه می‌توانند با رویداد «ملیت من انسان است» همراه گردند.

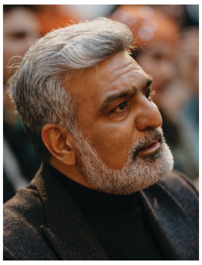
یکی از هنرمندان ایرانی شرکت‌کننده در این رویداد خانم زینت پارسا است که پیشتر از او به خاطر رویداد های هنری بین‌المللی از جمله فستیوال بین‌المللی هنری قطر شنیده بودم. خانم پارسا خود را یک هنرمند هنر مفهومی می‌نامد و معتقد است: «یک اثر هنری علاوه بر زیبایی باید مخاطب را به چالش وادارد و من سعی می کنم با تجرید رنگ‌ها بیننده را به تفکر وادارم.»

او از این‌که این فرصت را برای حضور در نمایشگاه دو دیدگاه به دست آورده احساس رضایت می کند و بر این باور است که مهم‌ترین دستاورد نمایشگاه‌های بین‌المللی فرصت آشنایی با هنرمندان مختلف از سراسر جهان است که باعث همگرایی و تبادل اندیشه می‌گردد. اثر نقاشی که از خانم پارسا در نمایشگاه دو دیدگاه حضور دارد«بالهای ابدیت» نام دارد که مفاهیمی از اسطوره و تمدن ایرانی را روایت می کند.

ایران و امارات متحده عربی در همسایگی هم زندگی می کنند و جدا از روابط مستمر اقتصادی و تجاری دارای مولفه‌های مشترک فرهنگی متعددی نیز می باشند.

فستیوالی برای نمایش روح زنده بوشهر

فرزاد گیتی‌زاده

انتهای کوچه، دریای نیلگونی است که هر غروب خورشید و افق همدیگر را عاشقانه در آغوش می گیرند. بوشهر با تاریخ پربار، موقعیت جغرافیایی منحصربه‌فرد و فرهنگی سرشار از رنگ و موسیقی، یکی از مهم‌ترین قطب‌های فرهنگی جنوب ایران است. در این میان، فستیوال موسیقی کوچه توانسته جایگاه ویژه‌ای در میان رویدادهای فرهنگی این شهر پیدا کند و به پلی میان گذشته و حال، سنت و نوگرایی تبدیل شود. این فستیوال تنها یک رویداد موسیقایی نیست، بلکه بستری برای نمایش روح زنده بوشهر، ترویج هویت فرهنگی و جذب گردشگران داخلی و خارجی فراهم کرده است.

۱. معرفی فستیوال کوچه: فستیوال موسیقی کوچه با هدف بازگرداندن زندگی و موسیقی به کوچه‌های قدیمی بوشهر، شکل گرفت. اجراهای زنده موسیقی سنتی و تلفیقی، حضور هنرمندان محلی و ملی، برنامه‌های مشارکتی، نمایشگاه‌های هنری و صنایع‌دستی، فضای این رویداد را پویا، پرشور و مردمی ساخته است.

۲. تأثیر بر گردشگری

الف) جذب گردشگران فرهنگی:کوچه‌های سنگ‌فرش‌شده، معماری سنتی و صدای موسیقی زنده در بافت قدیم بوشهر، گردشگران را به تجربه‌ای متفاوت دعوت می کند. بازدید از این فستیوال بهانه‌ای می‌شود برای کشف بوشهرِ تاریخی، غذاهای محلی، بازارهای سنتی و مهمان‌نوازی جنوب.

ب) تقویت گردشگری پایدار:برخلاف گردشگری فصلی که صرفاً به آب‌وهوا وابسته است، فستیوال کوچه توانسته نوعی گردشگری فرهنگی-اجتماعی ایجاد کند که همواره قابل تکرار و توسعه است.

۳. احیای هویت بومی: موسیقی در بوشهر تنها یک هنر نیست، بلکه بخشی از زندگی روزمره است. فستیوال کوچه بستری فراهم کرده برای شنیدن دوباره‌ی نی‌انبان، دمام، نیمه خوانی جاشوها، نوای لالایی مادران، نوحه ها، شروه و نغمه‌های محلی که سال‌ها با فرهنگ این منطقه تنیده شده‌اند. این بازآفرینی فرهنگی، باعث تقویت هویت بومی، احساس تعلق اجتماعی و غرور محلی در میان نسل جدید شده است.

۴. اثرات اقتصادی مثبت: در ایام برگزاری این فستیوال، کسب‌وکارهای محلی از جمله کافه‌ها، رستوران‌ها، اقامتگاه‌ها و هنرمندان صنایع‌دستی شاهد رشد چشمگیری در درآمد و تقاضا هستند. هم‌چنین، حضور گردشگران به‌طور غیرمستقیم موجب ایجاد فرصت‌های شغلی در حوزه خدمات، حمل‌ونقل و تبلیغات شده است.

۵. نقش آموزش و مشارکت مردمی: یکی از ویژگی‌های ارزشمند فستیوال کوچه، رویکرد آموزشی و مشارکتی آن است. جوانان و کودکان در قالب کارگاه‌های موسیقی، نقاشی، عکاسی و قصه‌گویی با فرهنگ بوشهر ارتباط مستقیم پیدا می‌کنند. این موضوع نه تنها آموزش غیررسمی را گسترش می‌دهد، بلکه بستری برای کشف استعدادهای نو نیز فراهم می‌سازد.

۶. تقویت برند فرهنگی شهر بوشهر: برگزاری منظم و حرفه‌ای فستیوال کوچه، بوشهر را در نقشه رویدادهای فرهنگی ایران برجسته کرده است. این فستیوال اکنون به‌عنوان یکی از عناصر کلیدی برند فرهنگی شهر شناخته می‌شود و توجه رسانه‌ها، هنرمندان و فعالان اجتماعی را به این شهر جلب کرده است.

۷. چالش‌ها و فرصت‌ها: اگرچه فستیوال کوچه با استقبال گسترده‌ای مواجه شده، اما چالش‌هایی هم‌چون محدودیت فضاهای برگزاری، زیرساخت گردشگری ناکافی، و حفظ اصالت فرهنگی در مقابل گرایش به تجاری‌سازی وجود دارد. با این حال، با برنامه‌ریزی دقیق، حمایت نهادهای فرهنگی و افزایش مشارکت مردمی، می‌توان این رویداد را به الگویی موفق از تلفیق فرهنگ، هنر و توسعه شهری تبدیل کرد.

جمع‌بندی: فستیوال موسیقی کوچه نه‌تنها به‌عنوان یک رویداد هنری، بلکه به‌عنوان یک پدیده اجتماعی و فرهنگی توانسته نقش مهمی در احیای هویت بوشهر، تقویت صنعت گردشگری و گسترش مشارکت مدنی ایفا کند. استمرار این فستیوال می‌تواند راه را برای شکوفایی بیشتر فرهنگی و اقتصادی در جنوب کشور هموار سازد.

افزایش قدم‌ها به سوی بوشهر

محمد شاکری مطلق

در این‌که پیش از برگزاری فستیوال کوچه «بوشهر» به عنوان بندری تاریخی و شبه جزیره‌ای اصیل و سرشار از استعدادهای جذاب گردشگری برای بسیاری از ایرانیان شناخته شده بود بر کسی پوشیده نیست. اما این برگزاری فستیوال کوچه بود که توجهات، گفتارها و قلم ها و در پیامد آن شتاب و افزایش قدم‌ها را به سوی بوشهر روانه کرد. فستیوال کوچه با همه پرداخت‌های سنتی خود، کارکردی مدرن به مبحث گردشگری موسیقی داد. این کارکرد مدرن خود الگوی مصداقی و مطالعاتی جدی برای جذب گردشگر در حوزه موسیقی در ایران امروز شده است. تا آن‌جا که فستیوال کوچه پا را فراتر از مرزهای استان که فراتر از مرزهای میهن گذاشت و چونان برندی معتبر گردشگر را به همراه خود به آن سامان‌ها و سرزمین‌ها نیز برده است. این ثروت اجتماعی بی‌بدیل محصول «فستیوال کوچه» است.

بی‌شک نقد برای شکل گیری ساختاری هر پدیده نو به‌ویژه در حوزه فرهنگی ضروری است. در نگاه غالب استقبال کنندگان همیشگی فستیوال، نقدها کم و بیش متوجه قیمت بلیط، گنجایش محل‌های اجرا، کیفیت محل‌های اجرا، عدم مجوز برای برخی از گروه‌های موسیقی(با وجود دعوت اولیه)، عدم دعوت از برخی از گروه‌ها بوده است. اما از منظر سنتی جامعه وجود پوشش‌ها و رفتارهای خارج از عرف حاضرین در حاشیه فستیوال همواره به‌طور جدی مطرح و پیامد آن فشارهایی بوده که حتی منتج به تغییر نابهنگام جدول برنامه تقویمی فستیوال، شده است.

از همین رو تا رفع یا اقناع منتقدان این نقدهای مطروحه جدی (بدون در نظرداشت وارد یا ناوارد بودن آن) نمی‌شود فستیوال کوچه را در تراز فستیوالی فراگیر و جامع معرفی کنیم.

پیشنهادات برای برگزاری بهتر این فستیوال:

– فراهم کردن بستر برگزاری کارگاه‌های تخصصی مردم شناسی آداب، فرهنگ و رسوم نواحی استان بوشهر (نه صرف بندر بوشهر).

– کاهش قیمت بلیط برای تماشاگران و بینندگان با در اختیار قرار دادن فضاهایی با گنجایش بیشتر برای اجراها.

– دعوت از گروه‌های موسیقی مستعد، توانمند و خلاق شهرستان‌های استان برای اجرا در شبی یا شب‌هایی به نام شب جنوب استان یا شب شمال استان و یا... (بسته به وجود یا تعدد گروه های با کیفیت).

– برگزاری بزرگداشت بزرگان، تاثیرگذاران، بانیان و خلاقان موسیقی محلی و نواحی ایران.

– با اشراف به این‌که فستیوال کوچه رویدادی مستقل محسوب می‌شود، اما می‌شود با رایزنی‌های استانی آن‌را به ثبت تقویمی رساند تا علاوه بر نهادینه شدن برگزاری منظم آن شاهد سامان بخشی همیشگی آن باشیم.

فستیوال کوچه: نغمه‌ای برای رونق بوشهر

محمود حمزه ئیان

فستیوال کوچه، به همت برگزارکنندگان پرتلاش و دلسوز آن، فرصتی ارزشمند برای نمایش فرهنگ و هنر غنی بوشهر فراهم کرده است. از این‌رو، از تلاش‌های بی‌وقفه این عزیزان سپاسگزاریم. این رویداد بزرگ، علاوه بر این که به لحاظ فرهنگی بسیار ارزشمند و گرانقدر است، می‌تواند اقتصاد محلی بوشهر را نیز پویاتر کند. اجازه دهید بررسی کنیم که چگونه چنین ابتکاراتی می‌توانند به رونق اقتصادی این خطه کمک کنند.

گردشگری جریانی است که کسب‌وکارهای محلی را متحول می‌کند. هر گردشگر که به بوشهر سفر می‌کند، با صرف هزینه در رستوران‌ها، کافه ها و دکه‌های محلی، خرید صنایع‌دستی، یا اقامت در اقامتگاه‌های بومی، به اقتصاد این شهر جان می‌بخشد. این فعالیت‌ها نه‌تنها درآمد ایجاد می‌کنند، بلکه می‌توانند فرصت‌های شغلی موقت، مانند فروشندگی یا خدمات گردشگری فراهم آورند. اما این جریان تنها با شناخته شدن بوشهر ممکن است و این یعنی خلق تصویری از بوشهر به‌عنوان مقصدی که موسیقی، معماری، صنایع دستی، غذاهای دریایی و تاریخ کهنش هر بازدیدکننده‌ای را مجذوب می‌کند. تاکنون فستیوال کوچه در این مسیر نقشی کلیدی و مؤثر ایفا کرده است. بازتاب این رویداد در رسانه‌ها و شبکه‌های اجتماعی، با پست‌هایی که از تنوع موسیقی و فضای فرهنگی آن تمجید می‌کنند، نشان‌دهنده توجه روزافزون به بوشهر است. تجربه نشان داده چنین رویدادهایی می‌توانند توجه گردشگران داخلی را تا ۲۰ درصد افزایش دهند، که به معنای سفرهای بیشتر و درآمد پایدارتر برای کاسبان صنوف مختلف است.

با این حال، اقتصاد بوشهر با چالشی دیرینه روبه‌روست. بر اساس داده‌های بانک مرکزی ایران درباره تراکنش‌های پایانه‌های فروشگاهی از سال ۱۳۹۷ تا ۱۴۰۳، در فصول بهار و تابستان، فعالیت‌های اقتصادی اغلب کاهش می‌یابند. تراکنش‌ها در این ماه‌ها گاهی تا ۱۵ درصد افت می‌کنند، به‌ویژه در گرمای طاقت‌فرسای مرداد، که حضور گردشگران کم می‌شود و برخی هم‌استانی‌ها به مناطق خنک‌تر سفر می‌کنند. در مقابل، از مهرماه، با معتدل شدن هوا و بازگشت گردشگران، تراکنش‌ها تا ۲۰ درصد رشد می‌کنند و در زمستان به اوج می‌رسند. این الگو نشان می‌دهد که اقتصاد بوشهر به فصول سرد وابسته است، اما فرصتی برای تغییر این چرخه وجود دارد.

رویدادهای فرهنگی مانند فستیوال کوچه می‌توانند این فرصت را به واقعیت تبدیل کنند. این فستیوال نشان داده که چگونه یک برنامه فرهنگی می‌تواند خیابان‌ها را پرشور کند، رستوران‌ها و اقامتگاه‌ها را رونق بخشد، و لبخند رضایت را به چهره کاسبان بیاورد. گرچه گرمای تابستان برگزاری این گونه جشنواره ها را مشکل میکند، اما حتما می‌توان با ابتکاراتی برنامه‌هایی مشابه فستیوال کوچه طراحی کرد که به رشد اقتصادی در فصول گرم نیز بیانجامند و آمار تراکنش‌های مالی کسب و کارها را در فصول کم‌فعالیت تقویت کنند، همان‌طور که فستیوال کوچه این کار را انجام داده است. البته، آمار تراکنش های کسب و کارها تنها یکی از شاخص‌های اقتصادی است و ترکیب آن با داده‌های دیگر، مانند اشتغال یا سرمایه‌گذاری، که حتما نزد مسئولان محترم موجود است، می‌تواند چشم‌انداز دقیق‌تری از تأثیر گردشگری ارائه دهد.

بدیهی است موفقیت این برنامه‌ها به زیرساخت‌هایی مانند اقامتگاه‌های کافی و حمل‌ونقل مناسب وابسته است، و عوامل کلان اقتصادی نیز نقش دارند که این دیگر در حوزه مسئولیت دولت است که بتواند این زیر ساخت ها را فراهم کند.

در این میان انتقاد برخی از همشهریان و هم استانی ها به برگزاری فستیوال کوچه واقعا عجیب است. به این دوستان با احترام عرض می‌کنم که فستیوال کوچه

نشان داده چگونه رونق گردشگری می‌تواند به اقتصاد بوشهر و کسب‌وکارهای کوچک جان ببخشد. در زمان برگزاری آن همه اقامتگاه ها پر شده، بازار در همه صنوف آن رونق می‌گیرد و حتی دست فروشان هم از ورود گردشگران نفع می‌برند. در شرایط کنونی اقتصاد و با این تورم افسار گسیخته، اگر دلسوز این خطه هستید، شایسته است به‌جای انتقاد، از این حرکت حمایت کنید تا جریان مالی به استان وارد شود و همه از آن نفع ببرند. ما حتی برای حفظ سنت‌های‌مان هم نیازمند پشتوانه اقتصادی و جریان درآمدی مناسب هستیم. اگر ایده‌ای هم دارید، یا فکر می‌کنید خودتان می‌توانید برنامه بهتری اجرا کنید، بسیار عالی. مطمئنا همگان استقبال می‌کنند.

خلاصه آن‌که فستیوال کوچه و برنامه‌های مشابه آن، بوشهر را به ایران و جهان معرفی می‌کنند و امیدی برای رونق کسب و کارهای این شهر هستند. ما که از نفت و گازمان عایدی نداشتیم، سنگ اندازی نکنید و حداقل بگذارید اقتصاد محلی خودمان رونق بگیرد. بیایید با حمایت از این تلاش‌ها، بوشهر را به مقصدی پرجاذبه تبدیل کنیم، شهری که هر فصلش پر از زندگی و شکوفایی است.

حلقه های شادی کوچه

مینا درعلی ، کارشناس ارشد ادبیات نمایشی

سال‌های کودکی ام رسم بر آن بود که پهلوان‌هایی در میادین و یا مدارس تعطیل شده در تابستان، مردم را گرد خود جمع می کردند تا زنجیر ضخیم قفل شده دور خود را پاره کنند.

به یاد دارم آن روزها مردم هم با مشارکت و گفتن «یا علی»، «یا مولا»، کف زدن و تشویق و جیغ زدن ها، هوررا کشیدن ها و گاهی هم سکوت مطلق و نفس در سینه حبس کردن‌های خود، در انجام امور محال پهلوانان مشارکت داشتند.

گاه این مشارکت مردم گرد آمده دور پهلوان‌ها در بی‌نهایت خود شکل می گرفت و تا جایی پیش می‌رفت که با دادن انرژی مثبت به آن‌ها، او را به باور پاره کردن زنجیرمی‌کشاند و آن‌ها را سهیم در هم‌ذات‌پنداری پهلوانانه و قهرمانانه می کشاند.

در آن روزها، پهلوانی با نام سیروس بود که سال‌های زیادی را در مدرسه مان می‌آمد و ما بچه ها را همراه با پدر و مادرهامان را به دور خود گرد می کرد. پهلوان سیروس را برخی از اهالی قهرمان سیروس می نامیدند، وقتی از پدر می پرسیدم چرا به او قهرمان می گویند، می گفت: چه کسی می تونه این همه درد را تحمل کنه!

آن وقت‌ها از سر کودکی و نداشتن تجربه انجام کارهای سخت و محال و حس خوش باوری این‌که برخی کارها برای برخی از افراد ساده‌تر است و این یعنی این‌که هر قهرمان و پهلوانی یک قدرت مافوق ما بچه‌ها را دارد که می تواند کارهایی این‌چنینی را انجام دهد و کافی است تا ما هم به سن و سال آن‌ها برسیم تا بتوانیم زنجیرهای تنیده شده دور خودمان را پاره کنیم!

اما این روزها با توجه به تجربه‌های زیادی که در زندگی شخصی و اجتماعی داشتم به جرات می‌توانم بگویم که کارهای محال و سخت نه با قدرتی مافوق بشری امکان پذیر است نه با هیکل‌های آن‌چنانی و بازوهای سترگ پهلوانی و فقط با خوش‌آمد افراد مسئول و دست‌اندکاران امورکه در برخی موارد هم سلیقه ای است امکان پذیر است!

برای روشن شدن مسئله باید به این اشاره کنم که برخی از کارهای جمعی ادبی و هنری در برخی جاها محال است اما در مکان‌های دیگر غیرمحال!

باز هم برای روشن تر شدن مسئله، مثال دم دست‌تری را می‌آورم، موسیقی استان بوشهر یک امکان بسیار خوب برای معرفی استان، هنرمندان و ایجاد یک جایگاه گرد هم آیی مردم هم استانی، سایر استان‌ها و حتی فراتر از آن سایر کشورها است که در برخی جاها به راحتی اجرا وگاهی در این استان و زادگاه خود محال یا کم محال می‌شود!

من در این مجال به چرایی این محالات نمی‌پردازم اما از منظری دیگرانجام هر گردهمایی‌های هنری و ادبی به خصوص موسیقی این استان را برسی می کنم!

در ایام تعطیلات نوروز امسال و سال‌های گذشته اکثر مسافران و توریست‌های داخلی و در سال‌های گذشته خارجی‌هایی که برای بازدید ایران و به خصوص بوشهر می‌آمدند یا قبلاآمده بودند، پس از اسکان دومین سوال‌شان از اجرای‌های موسیقی بود که با عطش خاص از انواع گروه‌های حرفه‌ای، نیمه‌حرفه‌ای و حتی آماتورها می‌پرسیدند و بعضا از تجربه‌های سال‌های قبل و لذت هم خوانی و هم آوازی با گروه‌ها می گفتند و می‌خواستند که تجربه‌های نو یا تکرار تجربه‌های خود راداشته باشند؛ این نگرش و رویکرد مثبت یعنی یک گام به سمت موفقیت بیشتر و یک برگ برنده در ایجاد همان حلقه‌های گرد قهرمانان هنری است!

با این امکانات و سایر امکانات نهفته در این استان می توان موفقیت‌هایی در گسترش گردشگری داخلی و جذب گردشگر داخلی و خارجی هم داشت که تاثیر بسزایی در رونق اقتصادی مردم محلی خواهد داشت!

فستیوال کوچه در اجرای‌های قبل این موفقیت را در ایجاد موج‌های گردشگری بوشهری ایجاد کرده و مطمئنا در سال پیش رو هم می تواند این گرد همایی را هدایت و اجرایی موفق داشته باشد.

سهم ما هم در این اتفاقات این است که اگر نمی‌توانیم قهرمان یا پهلوان باشیم حداقل آن زنجیر دور پهلوان نباشیم و بخشی از انسجام مردمی باشیم که گاه با «یا علی مدد گویان» و کف و هوراها انرژی مثبت را انتقال دهیم و گاه با حبس نفس در سینه راه موفقیت را برای هنرمندان هموارتر کنیم!

نمایش تصویر تازه‌ای از بوشهر

محمد حیاتی

فستیوال کوچه طی سال‌های اخیر توانسته نقش مهمی در معرفی هویت فرهنگی، تاریخی و هنری بوشهر ایفا کند. این فستیوال با تکیه بر موسیقی بومی، هنرهای خیابانی، نمایش‌های سنتی و مشارکت مردمی، بوشهر را به عنوان مقصدی فرهنگی و متفاوت در میان گردشگران داخلی و حتی خارجی معرفی کرده است. حضور فعال گردشگران، رسانه‌ها و هنرمندان باعث شده تصویر تازه‌ای از بوشهر به نمایش گذاشته شود؛ شهری زنده، هنرمندپرور و مهمان‌نواز.

با وجود موفقیت‌های چشم‌گیر، فستیوال کوچه خالی از نقد نبوده است. برخی از مهم‌ترین انتقادات شامل:

نبود زیرساخت‌های کافی برای اسکان و پذیرایی از گردشگران.

ناهماهنگی در اطلاع‌رسانی برنامه‌ها و زمان‌بندی اجراها.

کم‌توجهی به مشارکت هنرمندان محلی در برخی بخش‌ها.

ضعف در مدیریت ترافیکی و حمل‌ونقل در ایام برگزاری.

برطرف کردن این موارد می‌تواند تأثیرگذاری فستیوال را دوچندان کند.

پیشنهاداتی برای برگزاری بهتر فستیوال:

برنامه‌ریزی زودهنگام و اطلاع‌رسانی جامع از طریق شبکه‌های اجتماعی و رسانه‌های رسمی.

فراهم‌سازی محل‌های اقامت موقت با همکاری شهرداری و هتل‌ها.

ایجاد بخش ویژه‌ای برای آموزش و مشارکت هنرمندان جوان بوشهری.

تقویت همکاری میان نهادهای محلی، انجمن‌های هنری و بخش خصوصی برای حمایت مالی و لجستیکی.

طراحی اپلیکیشن یا سامانه آنلاین برای دسترسی به برنامه‌ها و نقشه مکان‌ها.

بوشهر سرفراز با فستیوال کوچه

سیروس خباز ثابت

نگاهی به پنج سال پیش بوشهر بیاندازیم بزرگترین ترمینال صادرات نفت حدود نود در صد صادرات نفت ایران از جزیره خارگ انجام می گیرد که جزء استان بوشهر است.

عسلویه حدود هشتاد درصد گاز ایران تامین می کند که جزو استان بوشهر، اولین نیروگاه اتمی در استان بوشهر و قدیمی‌ترین بندر تجاری ایران بوشهر است، ولی هیچ‌گاه مورد توجه و دیدگاه عموم مردم ایران قرار نگرفته بود ولی به همت برگزاری فستیوال کوچه در این سه دوره گذشته چنان مورد توجه و استقبال همگانی قرار گرفته که از تمام استان‌های ایران برای بازدید از بوشهر و شهرستان‌های آن در تمامی ایام سال گردشگر به این استان سفر می‌کند و یکی از موفقیت‌های این فستیوال کوچه معرفی بوشهر به مردم ایران بود.

که علاوه بر شناساندن موسیقی محلی بوشهر و خیام‌خوانی بوشهری و معرفی هنرمندان بوشهر، دیدن از چهار محل باستانی و کوچه پس کوچه‌های بافت قدیم و پارک‌های ساحلی بوشهر که هیچ‌کدام از بنادر ایران به این وسعت و زیبایی یافت نمی‌شود و از همه مهم‌تر برخورد مردمان خونگرم و میهمان‌نواز بوشهر با گردشگران و مسافران عزیزی که به این استان وارد می‌شوند، چنان شیفته مردم و استان می‌شوند که بوشهر یکی از بهترین مکان برای مسافرت به دوستان خود معرفی می‌نمایند و به همین سبب می‌تواند رونق اقتصادی شهر روبه‌راه گردد پس باید از این موقعیت به‌وجود آمده استقبال کرد و به دلواپسان اندک و تمامیت خواه فهماند که از میهمان و جشنواره کوچه نهراسید و از آن استقبال کنید.

هفته نامه نسیم جنوب
دیرپاترین نشریه تاریخ بوشهر
تلفن های تماس
۰۹۱۷۷۷۲۳۹۰۹
۰۷۷۳۳۳۲۵۹۰۰ - ۰۷۷۳۳۳۲۸۱۵۱
www.nasimjonoub.com

nasimjonoub.com
نسیم جنوب
هفته نامه سیاسی، فرهنگی، اقتصادی، ورزشی

صاحب امتیاز: نسیم فقیه
مدیر مسئول و سردبیر:
دکتر یونس قیصی‌زاده
نشانی: بوشهر، میدان قدس، کوچه بوستان ۳۰،
دفتر نسیم جنوب - تلفن: ۳۳۳۲۵۹۰۰ - ۰۷۷
تلفن همراه و واتساپ: ۰۹۱۷۷۷۲۳۹۰۹
لیتوگرافی و چاپ: بهارستان

برگزاری شب ادبیات فستیوال کوچه

قدم زدن سعدی و خیام و مولانا در کوچه‌های بوشهر!

محسن قیصی‌زاده

برگزاری شب ادبیات کلاسیک در افتتاحیه‌ی برگزاری فستیوال «کوچه»، شبی درخشان و ماندگار را در این بندر فرهنگی رقم زد.

در این برنامه‌ی فاخر، سر افراختیم به اجرای فوق‌العاده و هنرمندانه‌ی استاد شاهین بهرام‌نژاد، لذت بردیم از سخنرانی ژرف دکتر رضوانی در باب شاعر عشق و سخن حضرت سعدی بزرگ، جان به فریاد آمد از اجرای زیبای موسیقی سنتی گروه خموش «شیراز»، مست شور شدیم با شنیدن سخنان دکتر کاکاوند در باب پیوند غریب بوشهر با خیام و شرح عرفان حضرت مولانا، سرشار لذت شدیم از شعرخوانی زیبای مصطفی مستور، و احسان عبدی‌پور که با آن لحن شیرین و بی‌ریا، از همدلی گفت و مدارا، از لزوم گفت‌وگو و هنر شنیدن، درک متقابل و عدم قضاوت یکدیگر، احترام به

حریم هم و حرمت نگه داشتن کعبه‌ی انسانیت. سوز شروه‌ی استاد ستوده جلوه‌ای دیگر از فرهنگ متنوع بوشهر را به رخ کشید، و اجرای پایان‌بخش گروه موسیقی «کماکان» از خوزستان عزیز با اجرای زیبای مهدی ساکی که ادبیات را با موسیقی آمیخت و حاضران را به تحسین هنر ملی و بومی واداشت.

شب ادبیات کلاسیک فستیوال «کوچه»، نشان داد که اگر برنامه‌ای توسط اهلش برنامه‌ریزی و اجرا شود، می‌توان نسل جدید را که کمتر با ادبیات افتخارآمیز

خود آشنا هستند، تشویق به جست‌وجو در آثار پیشینیان و امروزیان کرد و از دریچه‌ی ذوق و خلاقیت، زیبایی آثار اجداد و بزرگان کشورشان را به آنان بازشناساند.

در این شب زیبا، با دیدن استقبال گسترده و پر شدن صندلی‌ها و ایستادن دیگر علاقه‌مندان که بدون بلیت و با توکل، خود را به سالن رسانده بودند و ایستاده برنامه‌ها را دنبال می کردند، شمارگان ۳۰۰ تایی کتاب و میانگین اسفبار کتابخوانی در کشور فراموش‌مان شد و پی بردیم که با برگزاری برنامه‌هایی از این دست، می‌توان نسل آینده را با ادبیات گذشته‌ی خود آشتی داد.

به راستی اگر تمام نهادهای فرهنگی دولتی، همه‌ی همّت‌شان را روی هم بگذارند، آیا توان آن دارند که چنین دلنشین و هنرمندانه سالنی نصف سالن «لیان» را لبریز جمعیت علاقه‌مند و مشتاق شعر و ادب کنند؟

از این برنامه ایرانی‌تر و بوشهری‌تر چه می‌خواهید؟ از این ریشه‌دارتر و باهویت‌تر چه می‌جویید؟ برگزاری فستیوال‌ها و جشنواره‌های مردم‌نهادی هم‌چون «کوچه» را قدر شناسید و ارج نهید.

استقبال ۵۶ هزار نفری از اولین کنسرت فستیوال کوچه

به گزارش نسیم جنوب، هم‌زمان با آغاز فروش اولین کنسرت فستیوال کوچه، ۵۶ هزار نفر برای خرید بلیط این کنسرت در سایت ایران تیکت، به‌صورت آنلاین حضور یافتند، این در حالی بود که برای اولین کنسرت، فقط ۶۰۰ بلیط عرضه شده بود.

استقبال فوق‌العاده از فستیوال کوچه باعث رونق فضای گردشگری در بوشهر شده است.

فستیوال کوچه، هتل‌ها و بوم‌گردی‌های بوشهر را لبریز از گردشگر کرد

نسیم جنوب: هم‌زمان با برگزاری فستیوال کوچه در بوشهر، مراکز اقامتی نظیر مسافرخانه‌ها، هتل‌ها و بوم‌گردی‌های این شهر مملو از گردشگر شده‌اند. در مقایسه با سال‌های گذشته، که پس از تعطیلات نوروز و با آغاز ماه‌های گرم، کاهش قابل‌توجهی در تعداد مسافران مشاهده می‌شد، این تغییر نشانگر رشد و رونق گردشگری در بوشهر هم‌زمان با اجرای فستیوال کوچه است.

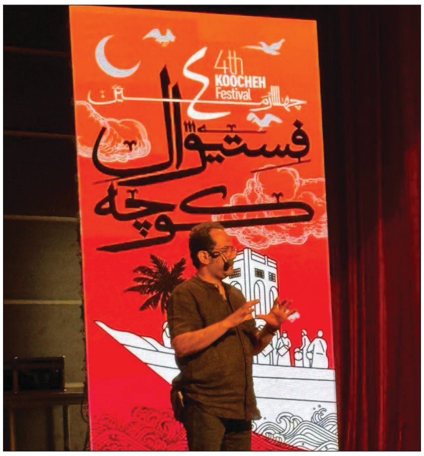
شگفتی در فستیوال کوچه: ۲ هزار نفر در شب ادبیات فستیوال کوچه در بوشهر

برای اولین بار سالن بزرگ لیان بوشهر، برای یک نشست فرهنگی-ادبی، مملو از مشتاقان شد، بطوری که برای بسیاری دیگر، امکان حضور فراهم نشد.

شب ادبیات فستیوال کوچه، حدود ۲ هزار نفر از فرهنگ دوستان را به سالن لیان کشاند تا از صاحب نظران ادبیات کشور درباره سعدی، مولانا و حافظ و دیگر بزرگان ادبیات بشنوند و همچنین یاد شادروان دکتر جعفر حمیدی، از مفاخر ادبیات کشور و استان بوشهر را گرامی بدارند.

ای کاش هر شهر و استان ایران، دارای یک کوچه مشابه بوشهر شود

محمدرضا شوق الشعراء - یزد

در خبرها آمده بود که استقبال شدیدی از کوچه بوشهر شده و ۵۶ هزار نفر برای خرید بلیت اولین کنسرت فستیوال کوچه اقدام کرده‌اند و حال چند نفر بلیت گیرشان بیاید، حرف دیگری است، و اما حالا و به این بهانه، بسیاری بجای رفتن به دبی و استانبول و بردن دلار به خارج از کشور، به کوچه بوشهر می‌روند و پول‌شان را در بوشهر خرج می کنند و این‌چنین به‌سادگی نبض اقتصادی شهر به حرکت در می‌آید، حتی اگر خود مردم بوشهر نتوانند ازین کنسرت‌ها استفاده کنند که در طول سال هم هر شب در چندین جا خیام خوانی برپاست ولی به‌هرحال فستیوال کوچه یک چیز دیگر است.

شنیدیم که کوچه شروع نشده قیمت تور بوشهر به ۲۷ میلیون تومان رسیده و تا رور برگزاری و انتهای فستیوال شاید که رقمها خیلی بیشتر شود و قرار هم نیست که همه مردم بتوانند به تماشای کوچه بروند، همان‌گونه که خیلی ها به یک کنسرت معمولی در یزد و تهران و دیگر شهرها هم نمی‌روند، حال دبی و استانبول که جای خود دارد، بهرحال اگر مانعی بر سر راه کوچه بوشهر قرار نگیرد، یک عید نوروز دیگر به بهانه کوچه در بوشهر اضافه می شود و این یعنی به چرخش درآمدن چرخ های گردشگری بوشهر و رونق اقتصادی، چرا که مسافر کوچه هزینه می کند و ای کاش که هر شهر و استان ایران دارای یک کوچه مشابه بوشهر شود و به‌خصوص یزد جهانی که در مرکز ایران است و اگر که بشود در این کوچه‌ها هم کوچه بوشهر را به‌نوعی دیگر تکرار کرد.

و البته کسانی که نانشان در تور کنسرت‌های دبی و استانبول است باید که از سرسخت‌ترین مخالفان برگزاری فستیوال کوچه در بوشهر باشند و به هر طریق کاری کنند و جوی بسازند و بلوایی برپا کنند که کوچه بوشهر تعطیل و پلمب شود.